

for hans viden og hans arbejdsevne. Vi beklager dybt, at han så brat og i så ung en alder blev revet bort fra en gerning, som han følte som et kald, og vi ærer det minde, han har sat sig her i tinget.“ (F. 2041).

Den 5. marts 1960 døde folketingsmand *Marinus Larsen*, Kolding. Om ham udtalte formanden følgende mindeord:

Lørdag den 5. marts afgik medlem af folketinget *Marinus Larsen*, Kolding, ved døden, og tinget mistede et af de medlemmer, som i en lang årrække — på stilfærdig måde — gjorde en betydelig indsats i lovgivningsarbejdet.

Hvis vi gennemgår blot de vigtigste af de poster, som *Marinus Larsen* har indtaget i det offentlige liv, kan vi ikke undgå at lægge mærke til, at hans tillidshverv — næsten som en regel — var blevet pålagt ham som en naturlig konsekvens af en allerede ydet indsats, der havde givet tillid til hans soliditet i arbejdet på det pågældende felt. Vi kan i øvrigt finde de samme træk i de udnævnelser, der gav grundlaget for hans borgerlige tilværelse. De fortæller om den solide arbejder, der på naturlig måde gled ind i tjenestemandsansættelsen og hurtigt blev placeret blandt de betroede folk.

Marinus Larsen var så afgjort kommunalmanden, der kontaktede lovgivningsarbejdet. Allerede i 1930 blev han, 37 år gammel, byrådsmedlem i Kolding, og da han den 3. april 1939 blev indvalgt i folketinget, var han byens viceborgmester.

Det måtte derfor falde naturligt, at de opgaver, *Marinus Larsen* først gav sig i kast med, især blev dem, der gav ham en mulighed for at udnytte de rige erfaringer, der var indhentet gennem mange års flittigt arbejde i byrådet og byrådsudvalgene. Til gengæld spændte hans emner over næsten hele det kommunale arbejdsfelt. De rakte fra tjene-